

IT'S ALL ABOUT THE CLIT

LOTTE SIERENS

IT'S
ALL
ABOUT
THE
CLIT!

BORGERHOFF
& LAMBERIGTS

INHOUD

OVER DIT BOEK..... 7

DEEL 1: De basis: alles wat je al lang had moeten weten over de clitoris..... 11

1 De ontdekking van de clitoris: een verhaal van komen en gaan.....	13
Waar het allemaal begon.....	14
Wie zoekt, die vindt.....	18
Merci, Freud.....	22
De strijd tussen clitoraal en vaginaal.....	23
De clitoris herontdekt: deze keer werkelijk?.....	28
Kennis is macht en genot.....	30

2 De vulva onder de loep: anatomie.....	32
Het prille begin: een jongen of een meisje?.....	33
De clitoris van heel dichtbij: een kopje met vier benen.....	50
Vulvavariatie.....	66
Clitorisgraffiti.....	73

3 Seksuele respons: je lijf in actie.....	76
Verlangen, goesting, zin.....	78
Opwinding en veranderingen in je lijf.....	88
Het orgasme als de kers op de taart?.....	90

DEEL 2: Iedereen clitkundig..... 107

4 Over de bloemetjes en de bijtjes, maar dan anders.....	109
Voldoende voorgelicht?.....	110
Muis, spleetje en voorpoep.....	112

5 Mythes over de clitoris ontkracht.....	118
Clitmythe 1: de clitoris is een klein bolletje.....	118
Clitmythe 2: Lang leve penetratieseks.....	119
Clitmythe 3: de clitoris is een dj-booth.....	130
Clitmythe 4: de clitoris werkt zoals een drukknop.....	135
Clitmythe 5: Een goede partner moet exact aanvoelen hoe jouw clitoris het beste gestimuleerd wordt.....	135
Clitmythe 6: De clitoris is moeilijk te vinden.....	141
Clitmythe 7: de clitoris is gewoon onderdeel van het voorspel.....	143

DEEL 3: Van theorie naar actie: haal alles uit de clit..... 145

6 Jezelf een handje helpen.....	147
Jong geleerd.....	149
Solopret.....	150
Als solopret bedreigend voelt.....	153
Ben ik wel normaal?.....	155

7 Gids voor meer clitorisplezier.....	157
Hulpmiddelen om de clitoris te plezieren.....	158
Specifieke technieken.....	178

DEEL 4: Over de minder leuke kant van seks..... 191

8 Pijn.....	193
Wanneer seks toch abnormaal kan zijn.....	194
Waarom we geloven dat pijn normaal is.....	195
Boodschap aan iedereen met pijn.....	199

9 Vrouwelijke genitale verminking.....	200
Fysieke en mentale pijn.....	201
Wat na genitale verminking?.....	203

NU IS HET AAN JOU!..... 205

DANK JE WEL..... 207

OVER DIT BOEK

Hoe oud was je toen je wist dat de clitoris meer is dan enkel een klein bolletje? En hoe oud was je toen je wist hoe een penis eruitziet?

Doorgaans gaapt een brede kloof tussen die twee leeftijden. Een diepe kloof die zich ook toont in de slaapkamer. Vrouwen komen minder klaar dan mannen. Veel minder. Een triestig gevolg van een gebrekkige kennis over het vrouwenlichaam en vrouwelijk genot. Voor het genot van vrouwen heb je de clitoris nodig, een orgaan dat maar al te vaak verdwijnt in de schaduw van haar mannelijke tegenhanger, de penis.

Met dit boek probeer ik daar verandering in te brengen. Toen ik er tijdens mijn studie seksuologie, op tweeëntwintigjarige leeftijd, pas achter kwam dat de clitoris zoveel meer geheimen had dan ik tot dan toe kon vermoeden, voelde ik inwendig een vuurtje groeien. Een vuurtje vol vragen. Waarom is dit niet gewoon basiskennis zoals de penis en mannelijk genot? Waarom heb ik een studie seksuologie nodig om deze kennis te vergaren? Waarom krijgt vrouwelijk genot altijd zo weinig aandacht? Waarom komen vrouwen zoveel minder klaar? Dat vuurtje nam intussen zulke proporties aan dat ik besloot er een boek over te schrijven.

In dit boek staat de clitoris centraal. Het prachtige orgaan dat het genot van vrouwen dient. Het orgaan dat veel te vaak genegeerd wordt terwijl het schreeuwt om aandacht. Ik nodig je uit om met een open en nieuwsgierige houding in dit werk te duiken. Om alles wat je ooit leerde over seks even los te laten en een nieuwe start te nemen. Na het lezen van dit boek ben je gewapend met een hoopje kennis en (clit)kunde om je seksuele pad verder te bewandelen.

Het is er voor iedereen die graag clitkundig wordt: vrouwen, mannen, singles, koppels en iedereen die zich niet aangesproken voelt door één van deze categorieën maar gewoon meer wil weten over vrouwelijk genot.

Twee kanttekeningen

Vooraleer je verder leest, wil ik nog iets zeggen over taal en de woordkeuzes in dit boek. De term 'vrouw' wordt gebruikt om te verwijzen naar mensen met een clitoris. Daarmee wil ik niet de indruk wekken dat alle vrouwen een clitoris hebben of iedereen met een clitoris vrouw is. Dat is niet het geval. Er zijn vrouwen met een penis en mannen met een clitoris. Er zijn ook behoorlijk wat mensen met een clitoris die zich niet identificeren als man of vrouw. In dit boek zul je vaak geconfronteerd worden met de variatie tussen mensen en vooral met de schoonheid daarvan. Al die variatie is moeilijk te beschrijven in één woord. Dit werk handelt over die helft van de wereldbevolking met een clitoris. Voor de duidelijkheid zal ik de woorden 'vrouwelijk' en 'vrouw' gebruiken als ik over hen schrijf. En de woorden 'mannelijk' en 'man' als ik over dat deel van de wereldbevolking met een penis schrijf.

Verder ook nog iets over de mensen die bereid waren hun stem te laten horen. Ik hou ervan te spreken met mensen en te luisteren naar hun verhaal. De verhalen die je hier zult lezen, zijn ontstaan uit de gesprekken die ik voer in mijn praktijk, maar net zo goed uit spontane conversaties in het dagdagelijkse leven en uit berichtjes die ik krijg via sociale media. Het zijn stuk voor stuk echte verhalen waar steeds een beetje aan gesleuteld werd: namen werden verzonden, cruciale details werden weggelaten en soms werd de waarheid ietwat vervormd om de anonimiteit te garanderen. Elk verhaal kwam tot stand in dialoog met mensen die jou een inkijkje willen geven in hun intieme leven. Al die mensen ben ik ontzettend dankbaar om zich kwetsbaar op te stellen en zo hun steentje bij te dragen aan dit boek.

Hoe gebruik je dit boek?

Het is opgedeeld in vier grote delen. In deel één leer je de basis en kom je te weten waarom de clitoris doorheen de geschiedenis actief onderdrukt werd, hoe de clitoris eruitziet en hoe een vrouwenlichaam werkt. Het is een iets theoretischere brok informatie, maar wel erg belangrijk om een goed fundament te leggen voor de rest van het verhaal.

In deel twee doe ik je enkele zaken die je waarschijnlijk ooit te horen kreeg over seks en de clitoris vergeten. Je leert wat bij over clitkunde op jonge leeftijd en ik tracht komaf te maken met hardnekkige clitmythes die je mensen her en der wel eens hoort verkondigen.

Deel drie is er voor de lezers die houden van actie! Een hoofdstuk met praktische handvatten voor meer clitorisplezier. Je leert er enkele belangrijke lessen over clitorisstimulatie tijdens soloseks of partnerseks. Veertig pagina's vol handige tips en tricks die je meteen kunt uitproberen. Fun gegarandeerd!

In het laatste deel neem ik je uiteindelijk mee naar de minder leuke kant van seks. Niet iedereen vindt aanraking even fijn, dikwijls omdat er sprake is van pijn. Een veelvoorkomende problematiek die te vaak onder tafel wordt geveegd.

Doorheen het hele boek zul je ook opdrachten terugvinden. Je herkent ze aan de roze kaders en zijn steeds vergezeld door een symbooltje. staat voor opdrachten die je beter in je eentje uitvoert. staat voor opdrachten die je samen met een partner kunt uitvoeren. Er zijn ook een aantal opdrachten waar je zowel samen als alleen mee aan de slag kunt. Als dat het geval is, zul je beide symbooltjes terugvinden. De iconen vind je ook terug in hoofdstuk 7, de praktische gids voor meer genot.

Veel lees- en testplezier!

DEEL 1

**DE BASIS:
ALLES WAT
JE AL LANG
HAD MOETEN
WETEN OVER
DE CLITORIS**

1

DE ONTDEKKING VAN DE CLITORIS: EEN VERHAAL VAN KOMEN EN GAAN

Vrouwen hebben van oudsher een complexe relatie met seksueel plezier. Het is één van de weinige verhoudingen die zich prima leent voor de Facebook-relatiestatus 'het is ingewikkeld'. Vrouwen en seks kennen een ellenlange geschiedenis van regels en restricties. Ook vandaag, anno 2022, worden vrouwen nog steeds eerder gezien als verschaffers dan ontvangers van genot. Die ingewikkelde relatie wordt weerspiegeld in de geschiedenis van de clitoris. Lange tijd is de kennis over het vrouwelijk geslachtsorgaan erg vaag en onvolledig gebleven. Het was iets waarover angstvallig gezwegen werd. Sterker nog: wat er zich tussen de benen van een vrouw bevond, was jarenlang één groot mysterie. Dat roept een aantal vragen op:

- 🔥 Hoe komt het dat de clitoris zo lang zo een raadselachtig orgaan is gebleven?
- 🔥 Wanneer is de clitoris eigenlijk ontdekt?
- 🔥 Hoe keken artsen, wetenschappers, psychologen en filosofen doorheen de eeuwen naar de clitoris?
- 🔥 Hoe werd over de clitoris gesproken?
- 🔥 Waarom verdween de clitoris steeds weer van het toneel?
- 🔥 Kijken we vandaag anders naar de clitoris dan pakweg honderd jaar geleden? Of is er eigenlijk niet zoveel veranderd?

Om een antwoord te vinden op die vragen dompelde ik mezelf onder in de geschiedenis van de clitoris. Ik kan je alvast verklappen dat die

geschiedenis je eeuwen terug neemt in de tijd en rijker is dan je initieel zou denken. Net omwille van deze waas van geheimzinnigheid, waren verschillende mensen doorheen de jaren wel erg gefascineerd door het vrouwelijk orgasme en de clitoris. Meerdere onderzoekers hebben de clitoris ontdekt, maar men slaagde er keer op keer in om ze vervolgens weer van de radar te laten verdwijnen.

Voordat je je mee verdiept in het rijke verleden van de clitoris, wil ik dat je weet dat veel van de geschiedenis geen harde wetenschap is. Doorheen de eeuwen is er veel gespeculeerd over de clitoris, maar niemand van ons was er uiteraard bij. Het verleden zal altijd deels een mysterie blijven, maar dat maakt het net zo boeiend. Ik ben zelf geen historicus en durf geschiedenis nogal eens droge en saaie kost te vinden. Maar als we vrouwelijk genot vandaag de dag meer onder de aandacht willen brengen, is het belangrijk te begrijpen hoe de clitoris, vrouwelijke orgasmes en seksualiteit historisch gezien steeds naar een duister achterkamertje verbannen werden. Eén ding staat vast: de geschiedenis van de clitoris is een lang verhaal van komen en gaan.

Waar het allemaal begon

Hoog tijd voor een bezoekje aan de prehistorie. We bevinden ons ineens in een grote, ruwe verborgen grot. Op de muren staan prachtige roodbruine grotschilderingen van dieren, maar ook van mannen en vrouwen afgebeeld. De mannen kun je herkennen aan de speren in de hand én door de penisachtige veeg tussen de benen. Bij de vrouwen zijn de borsten duidelijk zichtbaar en ter hoogte van de geslachtsdelen staat dikwijls een driehoekje afgebeeld. Moet dit dan de vulva (het uitwendige deel van het vrouwelijk geslacht) voorstellen? Vast wel... Veel kennis over het vrouwelijk geslachtsorgaan was er toen niet echt. Laat staan dat er al sprake was van de clitoris. Geen clitoris te bespeuren. We zetten onze tijdreis dus gezellig verder.

Vele jaren later belanden we in het oude Egypte, alom bekend omwille van de prachtige piramides rijkelijk versierd met tekeningen en gravures in kalksteen. Als je goed kijkt, valt je oog ongetwijfeld op die ene grote tekening van een man met erectie. Een duidelijke afbeelding van het geslacht van de vrouw lijkt redelijk onvindbaar. Misschien is het natuurlijk niet zó gek om te bedenken dat de penis eerder ontdekt werd dan zijn vrouwelijke collega. Laten we immers eerlijk zijn, een fallus is nogal *in your face* als je naar een naakt mannenlichaam kijkt. Het valt gewoon niet te negeren dat er iets tussen de benen van een man bungelt. De vulva van een vrouw is veel subtieler, en zeker de clitoris is niet zomaar zichtbaar. Als je de vulva wilt leren kennen, moet je haar goed en aandachtig bekijken. Je moet haar echt *willen* leren kennen. Misschien knelde daar nu net lange tijd het schoentje?

In onze zoektocht naar de clitoris zetten we onze tijdreis nog maar wat verder. In het tijdperk van de Grieken en Romeinen, kortom de klassieke oudheid, zien we dat de kennis over het vrouwelijk geslachtsorgaan bij artsen met mondjesmaat toeneemt. Opmerkelijk is dat geen enkele van de beroemde artsen die schreven over het geslachtsorgaan in die tijd ooit daadwerkelijk een vaginaal onderzoek heeft uitgevoerd. Het aanraken van een vrouw buiten het huwelijk was immers barbaars en ongepast, en het onderzoeken van kadavers was toen nog ten strengste verboden. Aangezien er in die tijd ook geen vrouwelijke artsen waren, kwam de kennis over het vrouwelijke lichaam toen vooral voort uit gesprekken met vroedkundigen en vrouwen. En ondanks dat het nergens zo beschreven staat, kun je er waarschijnlijk ook van uitgaan dat ze ook iets leerden tijdens seksueel contact met hun eigen vrouw. Ik zie het al helemaal voor mij: een arts die zijn blik net iets langer dan normaal op de vulva van zijn vrouw gericht houdt, geniet van de seks, en er dan vervolgens snel wat over neerpent. Hoe ze precies aan hun kennis kwamen, is niet altijd even duidelijk. Wat wel opmerkelijk is, is dat de kennis er traag maar gestaag op vooruitging. De bekende Griekse arts Hippocrates zorgde reeds voor een erg goede beschrijving van vaginaal

vocht tijdens seksuele opwinding. 'De vagina wordt vochtig als er sprake is van opwinding,' aldus Hippocrates. Correct! Alleen ging hij daarna helemaal de mist wat betreft de functie van het vocht. 'Vaginaal vocht is het vrouwelijke sperma,' zo klonk het. Niet correct! Een ontmoeting tussen de twee sperma's van mannen en vrouwen zou volgens hem noodzakelijk zijn voor onze voortplanting. Daar sloeg hij de bal toch even grondig mis, maar het betekende wel een grote JOEPIE voor meer aandacht voor vrouwelijk seksueel genot! Omdat opwinding noodzakelijk was voor vrouwsperma kon men bijna niet anders dan aandacht schenken aan vrouwelijke genot.

Van deze kleine maar interessante zijsprong over vrouwelijk 'sperma', gaan we even terug naar de clitoris. Die werd door Hippocrates helaas nog niet ontdekt. In de jaren en eeuwen die daarop volgden, deden verschillende artsen en wetenschappers verder onderzoek en werd het vrouwelijk geslachtsorgaan steeds meer en beter in beeld gebracht. Uiteindelijk kwam men zelfs tot de vaststelling dat mannen en vrouwen in principe niet zoveel verschillen. Vrouwen zijn een soort naar binnen gekeerde mannen, zo stelde Claudius Galenus vele jaren later. In de tweede eeuw schreef hij dat vrouwen ook alle onderdelen en structuren hebben die mannen bezitten, met dat verschil dat bij mannen alles zichtbaar is en bij vrouwen niet. Verder in dit boek zul je lezen dat hij met deze uitspraak niet helemaal ongelijk had. Helemaal enthousiast was ik, toen ik Galenus zijn ideeën las! *Zou het? Zou de clitoris al in de tweede eeuw voor het eerst beschreven zijn?* Jammer genoeg was dat te mooi om waar te zijn. Hij doelde hiermee niet op de clitoris, maar op de baarmoeder en vagina: deze twee samen vormden volgens Galenus een soort naar binnen gegroeide penis. Verder was hij er net als Hippocrates van overtuigd dat vrouwelijke zaadjes nodig waren voor nieuw leven.

NIET ONTDEKT OF GEWOON GENEGERD?

Vermoedelijk wisten de Grieken en Romeinen wel al van het bestaan van de clitoris, maar negeerden ze die liever omdat ze geen flauw idee hadden waarvoor dit mysterieuze dingetje diende. Doorheen de geschiedenis passeerden dan ook verschillende benamingen voor hetgeen wij vandaag beschouwen als de clitoris.

Zo zijn er bronnen waarin te lezen is dat Hippocrates het clitorishoedje – *geen paniek als je dit niet kent, je leest het in een later hoofdstuk!* – 'uvula' of huig noemt. Net zoals je huig je keel beschermt zou de uvula je vagina beschermen. Verder besteedde hij er niet veel aandacht aan.

Later zouden artsen ontdekt hebben dat vrouwen genieten van aanrakingen boven de vagina. Omdat ze niet goed wisten wat daar zat, noemden ze het plekje de 'nimf'. Een lief, zacht en mysterieus woord als je het mij vraagt. Mysterieus. Dat is in dit geval zeker de correcte term. Want de clitoris bleef nog geruime tijd onontdekt omdat Galenus' theorie van de naar binnen gekeerde penis nog heel lang domineerde.

Wie zoekt, die vindt

Na een ijzig lange stilte die eeuwen heeft geduurd, ging de anatomische kennis er in de zestiende eeuw plots pijlsnel op vooruit. Het verbod op de ontleding van menselijke kadavers werd in die periode opgeheven en dat zorgde ervoor dat alle wegen werden vrijgemaakt om de clitoris eindelijk te ontdekken. Al was dat nog niet voor meteen. Zelfs de grote Andreas Vesalius, een van de belangrijkste grondleggers van de anatomie, leek er moeite mee te hebben het vrouwelijke geslachtsorgaan volledig correct in beeld te brengen. In 1543 verscheen zijn boek *De humani corporis fabrica libri septem*. De man heeft voor het schrijven van dit lijvige werk ontelbare mensenlichamen ontleed. Je kunt er dus vrij zeker van zijn dat hij bij de ontleding van vrouwelijke exemplaren ongetwijfeld op de clitoris gebotst zal zijn. En toch werd dat mooie orgaan nergens in zijn boek afgebeeld of beschreven. Enkele hedendaagse wetenschappers vermoeden dat Vesalius de clitoris doelbewust achterwege liet omdat hij het bestaan ervan niet kon verklaren. Stel je voor dat zo'n groot en gerespecteerd man moest toegeven dat hij iets niet helemaal begreep. Zijn ego zou vast te veel gekrenkt worden. Die onwetendheid was ondraaglijk, dus liet hij de clitoris gewoon strategisch achterwege.

Twee jaar later was het dan eindelijk zo ver – bijna althans. De primeur was weggelegd voor Charles Estienne. Hij zou als eerste de clitoris onderwerpen aan een grondige ontleding. Enkel de functie had hij nog mis. Hij was er namelijk van overtuigd dat de clitoris een rol speelde bij het plassen. Na de ontdekking van deze man, zou het nog een kleine vijftien jaar duren vooraleer de clitoris – en haar functie! – voor het eerst volledig werd geanalyseerd en beschreven.

1559, het jaar van de clitoris

In 1559 vond de Italiaanse anatoom Matteo Realdo Colombo de clitoris na het ontleden van duizenden vrouwenlichamen. Hij ontdekte het volledige orgaan, en zo werd voor het eerst geschreven over een clitoris die veel meer is dan een klein knopje ergens bovenaan de vulvalippen. Deze man legde ook meteen een verband met seksueel plezier. Geen twijfel mogelijk: de clitoris zou 'de zetel van het femien genot' zijn. Fantastisch nieuws! Het orgaan van lust, verlangen en verrukking was nu echt ontdekt. *Wat een man, die Colombo!* Al zijn we niet helemaal zeker of hij echt degene was die deze grote ontdekking deed. Twee jaar later claimde zijn leerling, Gabriele Falloppio, dat *hij* de eerste was die de clitoris ontdekte. Hij beschuldigde Colombo ervan zijn notities gestolen te hebben om zo met de eer te gaan lopen. Of dit een sappige roddel is of niet, zullen we nooit te weten komen. Het feit is wel dat de clitoris op dat moment gloriejaren kende: er werd ijverig getekend, geschreven, gesproken en zelfs gestreden over het orgaan dat eeuwenlang onzichtbaar en mysterieus was voor velen. Terwijl Colombo en Falloppio hun kleine oorlog om de titel van 'ontdekker van de clitoris' gewoon verder voerden, bleef hun leermeester Andreas Vesalius het bestaan ervan ontkennen. Hij vond het nogal misplaatst dat de clitoris als normaal orgaan beschouwd werd. Volgens hem was de clitoris een natuurfoutje dat slechts bij enkelingen aanwezig was. Hij was er ten stelligste van overtuigd dat de aanwezigheid van de clitoris een teken was van hermafroditisme, waarmee hij verwees naar mensen die geboren worden met zowel vrouwelijke als mannelijke geslachtskenmerken.

DIE DUIVELSE CLIT

De clitoris had in die tijd hoe dan ook een barslechte reputatie. Dat heeft alles te maken met het feit dat vrouwelijke seksualiteit lange tijd werd beschouwd als instrument van de duivel. Lustvolle vrouwen waren het vleesgeworden kwaad. Gevaarlijke wezens die mannen helemaal gek konden maken.

In de middeleeuwen werd de clitoris gezien als de speen van de duivel. Aanraking was vervloekt en zou een soort van satanische energie wakker maken.

Later werden vrouwen met een zichtbare clitoris gezien als ‘manwijven’, linke tweegeslachten, heksen die de brandstapel op moesten. Omdat de clitoris heel vaak zichtbaar is – *of toch als je gaat zoeken onder het hoedje, maar daarover later meer* – vraag ik me oprecht af hoe vrouwen die dan überhaupt konden verstoppen.

Dat de clitoris een natuurfoutje zou zijn, was natuurlijk pure waanzin! De functie van de clitoris werd in 1672 prachtig mooi omschreven door de Nederlandse arts Reinier de Graaf:

‘Het uiteinde van de clitoris is zeer dicht bezaaid met zenuwvezels waardoor het uiterst gevoelig is voor iedere aanraking of prikkel van buiten. Niet zonder reden wordt de clitoris “het appeltje der liefde” genoemd waar Venus haar pijlen op loslaat. Inderdaad, als dit orgaantje niet in staat zou zijn geweest om

een alles overweldigende lust en hartstocht op te wekken, zou een vrouw nooit bereid zijn om de loodzware last van negen maanden zwangerschap op zich te nemen, de pijnlijke en niet zelden fataal verlopende bevalling te doorstaan en de zorgelijke, lange en vermoeiende taak van het opvoeden en grootbrengen van de kinderen ervoor over te hebben.’

De grote verdwijntruc

Herinner je je Hippocrates en Galenus nog? De mannen die dachten dat vrouwelijk zaad en ‘sperma’ nodig was om voor nageslacht te zorgen? Men is dat al die tijd blijven geloven. Toen Colombo in 1559 dan ook nog eens kwam aandraven met zijn stelling dat de clitoris de zetel van het vrouwelijk genot was, wist men wat te doen om vrouwensperma te stimuleren. De sleutel van genot en opwinding, dat is de clitoris! Op de biologische interpretatiefout van vaginaal vocht na, werd er in de zestiende eeuw serieuze vooruitgang geboekt met betrekking tot vrouwelijk seksueel genot. Yes, joepie! De clitoris was ontdekt en plezierde de vrouw nog lang en gelukkig.

The end.

Het zou zo mooi zijn geweest als de clitoris, en bij uitbreiding het vrouwelijk seksueel genot sinds de zestiende eeuw niet meer van het toneel verdwenen was. Helaas is dat niet hoe het verhaaltje eindigde. Het clitorale feestje bleef immers niet duren. Zo’n dikke driehonderd jaar later, in 1850, werd de eisprong ontdekt. Daardoor begon men stilaan te vermoeden dat de clitoris vrij nutteloos was voor de voortplanting. Partypooper van dienst was Oscar Hertwig. Hij bevestigde in 1875 dit vermoeden. Via een microscoop bestudeerde hij het verloop van de bevruchting en kwam tot de constatering dat enkel een eicel en een spermatozoïde de dienst uitmaakten. Meer niet. Geen vrouwelijk sperma.

Geen clitoris. Penis komt klaar in vagina. Dat is het. Dat is wat nodig is om een kind te verwekken. Het begin van de grote verdwijningstruc...

Hocus, pocus, pats en *poef*... Alles wat we tot dan toe geleerd hadden over de clitoris, verdween naar het diepste hoekje van een ellenlange, donkere vergeetput.

Merci, Freud

Sigmund Freud is een naam die waarschijnlijk bij velen een belletje doet rinkelen. Hij was een van de meest invloedrijke psychologen van de twintigste eeuw. Hij is de man die ideeën over het onderbewuste, seksuele driften en het oedipuscomplex de wereld instuurde. Hij is ook de man die de clitoris terug onder de aandacht bracht in de vorige eeuw. Maar als je nu denkt dat Freud degene was die de clitoris redde van haar ondergang moet ik je teleurstellen. Hij plaatste de clitoris nu niet bepaald in een positief daglicht.

Deze man verkondigde dat de clitoris een overbodig orgaan was voor volwassen vrouwen. Volgens hem was het vaginaal orgasme superieur aan het clitorale orgasme. Penetratieseks zou het geheime recept moeten zijn voor vrouwelijk seksueel genot. Vrouwen die niet konden klaarkomen zonder clitorale stimulatie, waren geen echte vrouwen volgens hem. Ze waren onvolwassen en onrijp, aldus Freud. Clitoraal genot was voor kleine meisjes. Voor een échte vrouw stond de vagina centraal. Je zou pas seksueel volwassen worden als je in staat was om afscheid te nemen van die heerlijke, zachte strelingen op je clitoris. *'Een meisje wordt pas vrouw vanop het moment dat de gevoeligheid zich verplaatst van de clitoris naar de ingang van de vagina,'* schreef Freud in 1917.

Eenvoudig gezegd waren er volgens Freud twee soorten vrouwen:

- De 'clitorale' vrouwen: bij hen is er iets misgelopen in de seksuele ontwikkeling. Het zijn volwassen vrouwen die op seksueel gebied zijn blijven hangen in de kindertijd. Hysterische vrouwen, klaar voor het gekkenhuis.
- De 'vaginale' vrouwen: dit zijn de echte, rijpe vrouwen die seksueel goed ontwikkeld zijn.

Dat de grote meerderheid van de vrouwen niet kon klaarkomen door vaginale penetratie liet hem koud. Het moest dan maar zo zijn dat seksuele rijpheid enkel was voorbehouden voor een héél select groepje. Tenenkrommend vind ik dit. Des te meer omdat Freud tot op de dag van vandaag een grote invloed heeft op ons denken over seksueel genot. Een heleboel gefakete orgasmes hebben we mooi aan hem te danken. Merci, Freud!

De strijd tussen clitoraal en vaginaal

Ondertussen weten we dat alle orgasmes gevormd worden op dezelfde plek. Meer daarover lees je in hoofdstuk 3. Spoileralert: er bestaat maar één soort orgasme. Freud had het goed mis met zijn fictieve onderscheid tussen clitorale en vaginale orgasmes. Dat is wat we nu weten, maar een goeie honderd jaar geleden was die kennis nog ver weg. In de jaren na Freud volgde een kleine strijd tussen twee groepen mensen die ik hier voor het gemak maar even 'de vaginale aanhangers' en 'de clitorale aanhangers' zal noemen.

Van clitoraal...

Het idee dat de clitoris ondergeschikt was aan de vagina, bleef tijdens de eerste helft van de twintigste eeuw sterk aanwezig. Toen het onderzoeksgebied van de seksuologie in de tweede helft van die eeuw zijn opmars deed, werden Freuds ideeën steeds meer in vraag gesteld. Enkele belangrijke onderzoekers in het veld van de seksuologie gaven de clitoris terug de aandacht die ze van meet af aan verdiende. Alfred Kinsey deed jarenlang onderzoek om het seksuele gedrag van mensen in kaart te brengen: tussen 1938 en 1949 interviewde hij samen met zijn collega's niet minder dan 7789 vrouwen en 8603 mannen. Uit zijn interviews met de dames leerde Kinsey dat maar bitter weinig van hen tot hun hoogtepunt komen door penetratie alleen. Zijn conclusie: vrouwen hebben bijna altijd clitorale stimulatie nodig om een climax te bereiken. Anders gezegd: *It's all about the clit, baby!* Kinsey veegde daarmee Freuds visie volledig van tafel. Blijkbaar is de clitoris dan toch niet het orgaan van jonge, onvolwassen meisjes.

Een paar jaar later kreeg Kinsey bijstand van de Amerikaanse seksuologen William Masters en Virginia Johnson. Deze twee wetenschappers deden onderzoek naar seks in een laboratorium. Ja hoor, dat lees je goed. En dat ging er ook exact zo aan toe als je zou denken: mensen hadden seks, met zichzelf of met hun partner, in een labo terwijl ze aan tientallen draadjes en machines waren verbonden. Niet de meest opwindende setting voor een stomende vrijpartij, maar dit soort onderzoek heeft ons wel ontzettend veel bijgeleerd over hoe seks nu écht werkt. Ook zij komen tot de conclusie dat er maar één soort orgasme bestaat: het vrouwelijk orgasme vertrekt altijd van de clitoris.

PARTNERS IN EN NAAST HET LABO

Masters & Johnson waren niet alleen wetenschapspartners, maar ook lovers in het echte leven. Ze waren zelf een van de koppels die aan draden en machines zijn gaan hangen tijdens het bedrijven van de liefde. Of ze ook een deeltje van de onderzoeksresultaten uit de praktijk in hun eigen slaapkamer haalden? Misschien wel, en gelijk hebben ze!

Kinsey, Masters & Johnson... Twee mannen en een vrouw die we dankbaar mogen zijn om de clitoris opnieuw op de kaart te zetten. Ons geliefde orgaan stond terug in het middelpunt van de belangstelling als het ging over vrouwelijk seksueel genot. De onderzoekers brachten veel beweging op gang, met als kers op de taart een ware seksuele revolutie in de jaren zestig. De maatschappelijke kijk op seksualiteit veranderde voorgoed en onder leiding van enkele belangrijke feministes werd vrouwelijk genot stap voor stap uit de taboesfeer gehaald. De aandacht voor de clitoris neemt enkel maar toe nadat feministe Anne Koedt in 1968 *The myth of the Vaginal Orgasm* schrijft. Daarin klaagt ze de door mannen gedomineerde blik op seksualiteit aan. Omdat vrouwen lange tijd geen wetenschapper mochten worden, werd vrouwelijke seksualiteit vele duizenden jaren bestudeerd vanuit de eenzijdige blik van de man. Geen wonder dat de ontdekking van de clitoris zo lang op zich liet wachten! Als mannen nadenken over seksueel genot, is het simpel: zij voelen genot als ze hun penis in een vagina op-en-neer bewegen. Vanuit mannelijk standpunt is het dus niet meer dan logisch dat de vagina het lichaamsdeel bij uitstek is voor seksueel genot. Het idee dat er ook andere plekjes aan